

Vec C-332/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

27. máj 2021

Vnútroštátny súd:

Tribunalul București

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

9. december 2020

Žalobkyňa:

Quadrant Amroq Beverages SRL

Žalovaná:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de
Administrare a Marilor Contribuabili

Predmet konania vo veci samej

Správna žaloba v daňových veciach, prostredníctvom ktorej žalobkyňa, spoločnosť Quadrant Amroq Beverages SRL, navrhuje, aby Tribunalului București (Vyšší súd v Bukurešti, Rumunsko) v rámci sporu proti žalovanej, ktorou je Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Národná finančná agentúra – Generálne riaditeľstvo pre veľkých daňových poplatníkov, Rumunsko), vyhlásil neplatnosť súboru rozhodnutí z decembra 2016, ktorými daňový orgán zamietol niekoľko žiadostí o vrátenie spotrebných daní, ako aj vyhlásil neplatnosť rozhodnutia z 22. decembra 2017 o zamietnutí príslušného odvolania, a tiež aby žalovanej uložil povinnosť vrátiť sumu 3 702 961 rumunských lei (RON), ktorú od žalobkyne vybrala ako spotrebnú daň z esencií zakúpených od spoločnosti Pepsi/Cola International Cork, Írsko.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Na základe článku 267 ZFEÚ žiada vnútroštátny súd o výklad článku 27 ods. 1 písm. e) a ods. 2 písm. d) smernice 92/83/EHS (ďalej len „smernica“).

Prejudiciálne otázky

- I. Majú sa ustanovenia článku 27 ods. 1 písm. e) smernice 92/83/EHS vykladať v tom zmysle, že od spotrebnej dane sa oslobodzujú iba také výrobky, ako je napríklad etanol, ktoré sa používajú na výrobu esencií ďalej používaných na výrobu nealkoholických nápojov s obsahom alkoholu neprekračujúcim hodnotu 1,2 % objemu, alebo sa táto výnimka vzťahuje aj na výrobky, ako je napríklad etanol, ktoré sa už použili na výrobu konkrétnych esencií tohto druhu, ktoré boli použité alebo sa majú použiť na výrobu nealkoholických nápojov s obsahom alkoholu neprekračujúcim hodnotu 1,2 % objemu?
- II. Má sa článok 27 ods. 1 písm. e) smernice 92/83/EHS vykladať v kontexte cieľov a všeobecnej štruktúry tejto smernice v tom zmysle, že po tom, ako sa výrobky, ako je napríklad etanol, určené na uvedenie na trh v inom členskom štáte už uviedli do daňového voľného obehu v prvom členskom štáte, a to oslobodené od spotrebnej dane, keďže sa využili na získanie esencií určených na použitie pri výrobe nealkoholických nápojov s obsahom alkoholu neprekračujúcim hodnotu 1,2 % objemu, členský štát určenia je povinný s nimi zaobchádzať na svojom území rovnako?
- III. Majú sa ustanovenia článku 27 ods. 1 písm. e) a ods. 2 písm. d) smernice 92/83/EHS, ako aj zásady efektivity a proporcionality vykladať v tom

zmysle, že členskému štátu umožňujú, aby vyžadoval splnenie procesných požiadaviek, ktoré podmieňujú uplatnenie výnimky tým, že užívateľ musí mať postavenie registrovaného príjemcu a predajca výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani musí mať postavenie oprávneného prevádzkovateľa skladu, hoci členský štát, v ktorom sa realizuje kúpa predmetných výrobkov, od hospodárskeho subjektu uvádzajúceho tieto výrobky na trh nevyžaduje, aby bol prevádzkovateľom daňového skladu?

- IV. Bránia zásady proporcionality a efektivity s ohľadom na ustanovenia článku 27 ods. 1 písm. e) smernice 92/83/EHS a v kontexte cieľov a všeobecnej štruktúry tejto smernice tomu, aby sa výnimka podľa uvedených ustanovení nevzťahovala na daňovníka členského štátu určenia, ktorý prevzal výrobky, ako je napríklad etanol, pričom vychádzal zo skutočnosti, že takéto výrobky sa na základe úradného výkladu predmetných ustanovení smernice zo strany daňových orgánov členského štátu pôvodu považovali za oslobodené od dane, pričom išlo o ustálený a dlhodobý výklad, ktorý sa prebral do vnútroštátneho právneho poriadku a uplatňoval sa v praxi, takýto výklad sa však následne ukáže ako nesprávny, a to v prípade, v ktorom možno vzhľadom na okolnosti vylúčiť hypotézu vyhýbania sa plateniu spotrebných daní alebo daňového úniku?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 19 ods. 3 písm. b) ZEÚ

Článok 267 ZFEÚ

Smernica z 19. októbra 1992 o zosúladení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje: článok 27 ods. 1 písm. e) a ods. 2 písm. d)

Rozsudok z 9. decembra 2010, Repertoire Culinaire (C-163/09, EU:C:2010:752)

Uvedené vnútroštátne predpisy

Ústava Rumunska, článok 148, v ktorom sa ukladá povinnosť prednostného uplatňovania práva Európskej únie

Rumunský daňový poriadok z roku 2003, článok 206⁵⁸, ktorým sa do rumunského práva preberajú ustanovenia článku 27 ods. 1 písm. e) smernice 92/83

Írsky zákon o štátnom rozpočte na rok 2003, § 77 písm. a) bod i), ktorým sa do írskoho práva preberajú ustanovenia článku 27 ods. 1 písm. e) smernice 92/83

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Žalobkyňa zakúpila dochucovacie prípravky (esencie) od spoločnosti Pepsi/Cola International Cork, Írsko.
- 2 Rumunské daňové orgány uplatnili v danej veci iný prístup než príslušné írske orgány a zdanili dotknuté esencie spotrebnou daňou, keďže usúdili, že na tieto výrobky sa nevzťahuje výnimka podľa článku 27 ods. 1 písm. e) smernice 92/83.
- 3 Írske právne predpisy, ktorými sa uvedený článok preberá, totiž stanovujú výnimku zo spotrebnej dane nielen pre etanol určený na použitie pri výrobe nápojov s obsahom alkoholu neprekračujúcim hodnotu 1,2 % objemu, ale aj pre etanol, ktorý sa na výrobu takýchto nápojov už použil, kým rumunská právna úprava oslobodzuje od spotrebnej dane iba etanol „používaný na výrobu potravinových esencií určených na prípravu potravín alebo nealkoholických nápojov s koncentráciou neprekračujúcou 1,2 % objemu“.
- 4 Írske daňové orgány najskôr oslobodili dotknutý etanol od spotrebnej dane, keď boli dochucovacie prípravky (esencie) prevezené zo skladu spoločnosti CMCI do priestorov registrovaného príjemcu.
- 5 Následný presun medzi spoločnosťami Pepsi Írsko a Pepsi Rumunsko nevedol k povinnosti zaplatiť spotrebnú daň, keďže etanol obsiahnutý v dochucovacích prípravkoch (čiže etanol, ktorý už bol použitý pri výrobe esencií) sa v súlade s § 77 írskeho daňového zákona oslobodzuje od spotrebnej dane.
- 6 Esencie, ktoré boli v prejednávanej veci prevezené z Írska do Rumunska, sú tovarom podliehajúcim spotrebnej dani, ktorý už bol uvedený na trh v členskom štáte, v ktorom bol vyrobený, pričom takéto uvedenie na trh nezakladá povinnosť platiť spotrebnú daň, a to vďaka uplatneniu výnimky podľa írskych vnútroštátnych právnych predpisov.
- 7 Pokiaľ ide o uplatnenie nepriamej výnimky na alkohol obsiahnutý v potravinárskych esenciách používaných na výrobu potravinárskych esencií určených na prípravu nealkoholických nápojov s koncentráciou nepresahujúcou 1,2 % objemu, rumunské daňové orgány vyžadujú súlad s procesnými požiadavkami stanovenými vnútroštátnymi sekundárnymi predpismi (čiže obstaranie z daňového skladu v prípade nadobudnutia v rámci Spoločenstva a registráciu žalobkyne ako registrovaného príjemcu).
- 8 Žalobkyňa predložila na žalovaný daňový orgán žiadosť o vrátenie spotrebných daní a následne podala odvolanie proti rozhodnutiam, ktorými daňový orgán uvedené žiadosť zamietol. Po zamietnutí tohto odvolania podala žalobkyňa správnu žalobu na vnútroštátny súd, čiže Tribunalul București (Vyšší súd v Bukurešti).
- 9 V prejednávanej veci súd žalobkyni povolil založiť do spisu stanovisko írskeho znalca týkajúce sa obsahu a uplatňovania írskych daňových predpisov.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 10 Pokiaľ ide o prvú prejudiciálnu otázku, žalobkyňa uvádza, že cieľom prebratia smernice do írskeho práva bolo získať možnosť uplatniť vyššie uvedenú výnimku, na rozdiel od článku 206⁵⁸ rumunského daňového poriadku, nielen pri výrobe predmetných esencií, ale aj pri každom ich ďalšom predaji. Žalobkyňa zastáva názor, že prístup, ktorý rumunský zákonodarca uplatnil vo vnútroštátnych daňových predpisoch, nie je v súlade so smernicou. Naproti tomu, prípadná odpoveď Súdneho dvora, ktorá by potvrdila postup rumunských orgánov, by mohla viesť žalobkyňu k zváženiu možnosti podať žalobu o náhradu škody proti Írsku, keďže v takom prípade ju nesprávny spôsob prebratia a uplatňovania predmetnej výnimky týmto štátom uviedol do omylu.
- 11 Pokiaľ ide o druhú prejudiciálnu otázku, žalobkyňa spresňuje, že oslobodenie predmetných výrobkov od spotrebnej dane z alkoholu je pravidlom, pričom výnimky z tohto pravidla by sa mali vykladať a uplatňovať reštriktívne a rovnako vo všetkých členských štátoch. Rumunsko má preto zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s dochucovacími prípravkami, aké sa už uplatňuje v Írsku. Žalobkyňa v tejto súvislosti odkazuje na rozsudok Repertoire Culinare, podľa ktorého by nepriznanie výnimky znemožnilo subjektom usadeným v konkrétnom štáte využívať výhody režimu oslobodenia od spotrebnej dane, hoci takýto režim záväzne stanovuje legislatíva Únie a členské štáty sú povinné ho uplatňovať.
- 12 Pokiaľ ide o tretiu prejudiciálnu otázku, žalobkyňa poukazuje na to, že z dôvodu procesných požiadaviek, ktoré rumunské právne predpisy stanovujú na účely priznania predmetnej výnimky, je takéto oslobodenie od dane prakticky neuplatniteľné. Uvedené požiadavky v skutočnosti nemožno splniť, pretože írsky štát vychádza z predpokladu, že osobitný režim dohľadu na spotrebnými daňami sa na dotknuté výrobky nevzťahuje, keďže od tejto dane sú automaticky oslobodené.
- 13 Pokiaľ ide o štvrtú prejudiciálnu otázku, v prípade, že spôsob prebratia dotknutých ustanovení smernice írskymi orgánmi by sa ukázal ako nesprávny, žalobkyňa sa dovoľáva skutočnosti, že omylu týkajúceho sa výkladu a uplatňovania smernice, do ktorého bola spoločnosť Pepsi Rumunsko uvedená v dôsledku prebratia smernice do írskeho práva a ustálenej praxe správnych orgánov tohto štátu, nebolo možné predísť. S ohľadom na zásady efektivity a proporcionality neexistuje dôvod na to, aby sa súkromnej osobe odoprela výhoda oslobodenia od dane a tento subjekt by sa tak dostal do stavu právnej neistoty. Tým skôr, že v prejednávanej veci je úplne vylúčená možnosť, že dotknutý subjekt sa vyhýbal plateniu spotrebných daní, hoci táto spoločnosť nemohla nadobudnúť predmetné esencie na základe dokumentov, ktoré by spĺňali procesné formalities vzťahujúce sa na spotrebné dane, keďže v prejednávanej takéto doklady nebolo možné získať.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 14 Zložitosť otázky, ktorá vzniká pri výklade ustanovení článku 27 ods. 1 písm. e) smernice, je zrejmá zo skutočnosti, že existujú prinajmenšom dva členské štáty, t. j. Írsko a Rumunsko, ktoré tieto ustanovenia vykladajú odlišne, pričom výklad, ktorý sa podľa rumunského práva považuje za nesprávny, t. j. výklad uplatňovaný Írskom, potvrdzujú závery príslušného orgánu Európskej komisie (Výbor pre spotrebné dane).
- 15 Problematika výkladu práva Únie v uvedenom kontexte je úplne nová, s tým, že príslušnú odpoveď nemožno nájsť v odôvodnení rozsudku Repertoire Culinaire. Hoci témy, ktorými sa Súdny dvor v tomto rozsudku podrobne zaoberal, môžu poskytnúť určité náznaky potrebné na riešenie sporu v prejednávanej veci, bezpochyby neriešia otázku uplatniteľnosti výnimky zo spotrebných daní v tomto konkrétnom prípade.